

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/aktualnosci/8970,Wystawa-Zaglada-polskich-elit-Akcja-AB-Katyn-na-Georgetown-University-w-Waszyngt.html>
22.03.2026, 20:25

Wystawa „Zagłada polskich elit. Akcja AB – Katyń” na Georgetown University w Waszyngtonie – 21-31 października 2013

21.10.2013

22 października 2013 r. w Georgetown University Intercultural Center (ICC) Galleria odbyło się uroczyste otwarcie wystawy „Zagłada polskich elit. Akcja AB – Katyń”, przygotowanej przez Instytut Pamięci Narodowej. W uroczystości wzięła udział delegacja Instytutu Pamięci Narodowej na czele z Zastępcą Prezesa IPN Agnieszką Rudzińską oraz Ambasador Rzeczypospolitej Polskiej w USA Pan Ryszard Schnepf. Otwarcia wystawy towarzyszył wykład dr. Krzysztofa Persaka.

Prezentacja wystawy w Waszyngtonie jest możliwa dzięki współpracy pomiędzy Instytutem Pamięci Narodowej i Center for Eurasian, Russian and East European Studies Georgetown University, Department of Slavic Languages. Honorowy patronat nad wystawą objęła Ambasada RP w Waszyngtonie.

Wystawa jest prezentowana na Georgetown University od 21 do 31 października 2013 r.

Wstęp wolny.

Dodatkowe informacje: Marina Samkharadze, ms2395@georgetown.edu , 202-687-6147

* * *

Wystawa przedstawia największe akcje represyjne przeprowadzone równolegle przez Niemców i Sowietów w Polsce w pierwszych miesiącach okupacji. Już w trakcie walk we wrześniu 1939 r. za Wehrmachtem i Armią Czerwoną posuwały się specjalne grupy SS i NKWD, które w oparciu o wcześniej przygotowane listy proskrypcyjne dokonywały aresztowań i egzekucji.

Jesienią 1939 r. na ziemiach wcielonych do Rzeszy, przede wszystkim na Pomorzu i w Wielkopolsce, doszło do masowych egzekucji polskiej inteligencji. Jednocześnie ok. 460 tys. Polaków wypędzono z tych ziem na tereny Generalnego Gubernatorstwa (GG). Na początku 1940 r. akcję represyjną Ausserordentliche Befriedungsaktion (Nadzwyczajna Akcja Pacyfikacyjna) postanowiono przeprowadzić również w GG. Ostrze represji zasadniczo skierowano przeciwko osobom podejrzanym o związki z konspiracją niepodległościową – równocześnie akcja ta miała doprowadzić do unieszkodliwienia przestępców pospolitych. Akcja AB rozpoczęła się 30 marca 1940 r., a jej pierwszym akordem była krwawa pacyfikacja terenów objętych działalnością oddziału partyzanckiego „Hubala”. Nasilenie działań eksterminacyjnych nastąpiło w okresie od maja do lipca 1940 r. Największe egzekucje miały miejsce w Palmirach pod Warszawą, na Rurach Jezuickich w Lublinie, na Firleju pod Radomiem, w Skarżysku-Kamiennej i innych miejscach. Z akcją AB zbiegło się w czasie zarządzenie dowódcy policji niemieckiej, Reichsführera SS Heinricha Himmlera w sprawie deportacji do obozów koncentracyjnych 20 tys. Polaków. Część z nich aresztowano w trakcie tzw. akcji zbiorczych, czyli łapanek, obław ulicznych, podczas których

porywano z ulicy, lokali, środków transportu wszystkich mężczyzn od 16 do 40 lat. Pierwszy transport więźniów z Warszawy skierowano do obozu w Sachsenhausen 2 maja 1940 r. 14 czerwca 1940 r. wyruszył z Tarnowa pierwszy transport więźniów do nowo zbudowanego specjalnie dla Polaków (a znanego dziś z dokonanej tam później zagłady Żydów) obozu koncentracyjnego w Auschwitz. W sumie w ciągu kilku miesięcy wywieziono wówczas kilkanaście tysięcy osób.

Masowe aresztowania miały również miejsce na terenach pod okupacją sowiecką. W pierwszych dniach marca 1940 r. Ludowy Komisarz Spraw Wewnętrznych Ławrientij Beria skierował do Komitetu Centralnego Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (bolszewików) pismo z projektem decyzji o likwidacji 14 700 jeńców znajdujących się w obozach w Kozielsku, Starobielsku i Ostaszkowie oraz 11 tys. przetrzymywanych w więzieniach tzw. zachodniej Ukrainy i Białorusi. Wniosek został rozpatrzony przez Biuro Polityczne 5 marca 1940 roku. Na początku kwietnia 1940 r. ruszyły pierwsze transporty do miejsc egzekucji w Katyniu, Charkowie i Kalininie (Twerze), gdzie jeńcy byli rozstrzeliwani strzałem w tył głowy. Osoby przetrzymywane w więzieniach we Lwowie, Równem, Łucku, Tarnopolu, Stanisławowie i Drohobyczu przewieziono do Kijowa, Charkowa i Chersonia. Z kolei przetrzymywani w więzieniach w Pińsku, Brześciu, Baranowiczach i Wilejce zostali przewiezieni do Mińska. Więźniowie ci (w sumie nie mniej niż 7305 osób) zostali zlikwidowani najpewniej w miejscu docelowym podróży.

Równocześnie z akcją „rozładowania” obozów specjalnych i więzień NKWD poddało prześladowaniom rodziny skazanych na zagładę polskich jeńców. 13 kwietnia deportowano do północnych obwodów Kazachstanu ok. 61 tys. Polaków. Wywożonym pozwolono zabrać ze sobą jedynie rzeczy osobiste. Na miejscu kierowano ich do pracy w kołchozach, osiedlając w skrajnie trudnych warunkach, często na otwartym stepie.

Akcja AB i mord w Katyniu były najbardziej jaskrawymi przykładami akcji represyjnych przeprowadzonych w latach 1939–1941 na ziemiach polskich pod niemiecką i sowiecką okupacją. W czasie „operacji katyńskiej” zamordowano około 22 tys. ludzi. Szacuje się, iż w trakcie akcji AB Niemcy rozstrzelali ok. 6,5 tys. Polaków. Razem z Polakami zamordowanymi w 1939 r. w analogicznych operacjach na ziemiach włączonych do Rzeszy dawałoby to liczbę około 50 tys. ludzi. Znakomitą większość ofiar jednej i drugiej zbrodni można zaliczyć do polskiej elity intelektualnej.

Obie operacje represyjne były wstępem z jednej strony do germanizacji, a z drugiej – do sowietyzacji Polski. W pierwszym rządzie uderzono w najlepiej wykształconych, najzamożniejszych, aktywnych społecznie i politycznie oraz najbardziej patriotycznych Polaków, którzy mogli stanowić zagrożenie dla planów okupantów. Nie ulega dziś wątpliwości, że działania te mają znamiona zbrodni ludobójstwa.

Wystawa podzielona została na kilka bloków tematycznych. W pierwszym naświetlono sowiecko-niemieckie przymierze polityczne i wojskowe z lat 1939–1941. Ukazano wspólną agresję na Polskę, jej rozbiór oraz okupację, w trakcie której współpracujące ze sobą mocarstwa wprowadzały w życie ludobójczą politykę wobec obywateli podbitego kraju. W kolejnych blokach zaprezentowane zostały obie zbrodnicze operacje z 1940 r., najpierw Zbrodnia Katyńska, a następnie akcja AB. Zrekonstruowane zostały przygotowania do zbrodni, jej przebieg oraz najważniejsi sprawcy. Przybliżone zostały przykładowe sylwetki ofiar, w tym także rodzin: Czarnków, Wnuków, Dowbor-Muśnickich i Chrzanowskich, które stały się jednocześnie ofiarami obu oprawców. Podsumowaniem wystawy jest próba bilansu ludobójczych operacji, ukazanie ich

geograficznego zasięgu oraz faktu nieukarania znakomitej większości odpowiedzialnych za nią funkcjonariuszy III Rzeszy i ZSRS, zwłaszcza sprawców Zbrodni Katyńskiej.

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

The Institute of National Remembrance, Poland
Center for Eurasian, Russian and East European Studies
Georgetown University, Department of Slavic Languages
under the auspices of the Embassy of the Republic of Poland in Washington, DC

have the honour to invite you for the opening of an exhibition

Operation AB – Katyń

The Destruction of the Polish Elite at the Beginning of World War II

prepared by the Institute of National Remembrance

The opening of the exhibition will take place on October 22, 2013, at 6 p.m.

at the Georgetown University Intercultural Center (ICC) Galleria, <http://maps.georgetown.edu/>

The event will be followed by a lecture by Dr. Krzysztof Persak from the Institute of National Remembrance.

The exhibition will be on display from 21 to 31 October, 2013 at the ICC Galleria of Georgetown University.

Admission free.

For more information,
please contact
Marina Samkharadze,
ms2395@georgetown.edu
202-687-6147

The exhibit is divided into several thematic blocks. The first depicts the Soviet-German political and military alliance in the years 1939–1941, as well as the joint invasion of Poland, its partition and occupation, during which the cooperative powers introduced their destructive policy towards the citizens of the conquered country. The next sections present the two notorious criminal operations of 1940, first the Katyń Massacre, and then the AB Operation. Exhibit panels reconstruct preparations for the crimes, their course and the major culprits. The exhibit also presents profiles of several victims, including families that fell victim to both aggressors. Finally, the exhibit looks at the big picture of these operations, depicting their geographical range and documenting the lack of punishment for the vast majority of the Third Reich and the USSR officers responsible for these crimes.

